

The Holy See

PAPA FRANJO

OPĆA AUDIJENCIJA

Trg sv. Petra
Srijeda, 9. listopada 2024.

[[Multimedia](#)]

CIKLUS KATEHEZÂ: DUH I ZARUČNICA. DUH SVETI VODI BOŽJI NAROD USUSRET ISUSU, NAŠOJ NADI

8. „Svi se napuniše Duha Svetoga“.

Duh Sveti u Djelima apostolskim

U tekstu koji slijedi uključeni su i nepročitani dijelovi koje se također donosi kao da su izgovoreni.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U nizu naših kateheza o Duhu Svetom i Crkvi danas za okosnicu uzimamo Djela apostolska.

Izvešće o silasku Duha Svetoga na Pedesetnicu počinje opisom nekih pripremni znakova - gromoglasnog vjetra i ognjenih jezika - ali nalazi svoj zaključak u izjavi: „*svi se napuniše Duha Svetoga*“ (Dj 2, 4). Sveti Luka – koji je napisao Djela apostolska – ističe da je Duh Sveti Onaj koji osigurava *univerzalnost* i *jedinstvo* Crkve. Neposredni učinak „ispunjenosti Duhom Svetim“ jest to da apostoli „počeše govoriti drugim jezicima“ i izađoše iz dvorane Posljednje večere kako bi navješćivali Isusa Krista mnoštvu (usp. Dj 2, 4 sl.).

Time je Luka želio istaknuti sveopće poslanje Crkve, kao znaka novoga jedinstva među svim narodima. Na dva načina vidimo kako Duh radi na jedinstvu. S jedne strane potiče Crkvu da izlazi van, kako bi mogla primiti sve veći broj ljudi i narodâ, a, s druge, sabire je iznutra kako bi učvrstio postignuto jedinstvo. Uči je da se proširuje toliko da zahvati cio svijet (univerzalnost) i da se sabire u jedinstvu: sveopća i jedna – to je otajstvo Crkve.

Prvi od ta dva pokreta - univerzalnost – vidimo u 10. poglavlju Djela apostolskih, u zgodi Kornelijeva obraćenja. Na dan Pedesetnice apostoli su propovijedali Krista svim Židovima i onima koji su opsluživali Mojsijev zakon, neovisno o tom kojem narodu pripadaju. Bila je potrebna još jedna „pedesetnica“ vrlo sličan prvoj, ona u kući satnika Kornelija, da navede apostole da prošire obzor i sruše posljednju barijeru, onu između Židova i pogana (usp. Dj 10-11).

S tim širenjem u narodima ide ukorak zemljopisno širenje. Pavao – čitamo u istim *Djelima* (usp. 16, 6-10) – htio je navješćivati evanđelje u novim krajevima Male Azije; ali, pisano je, „ih je Duh Sveti spriječio“; htio je prijeći u Bitiniju „ali im ne dopusti Duh Isusov“. Odmah se otkriva razlog te iznenađujuće zabrane Duha: sljedeće noći Apostol u snu dobiva nalog da prijeđe u Makedoniju. Evanđelje je tako napustilo svoju kolijevku Aziju i ušlo u Europu.

Drugi pokret Duha Svetoga – onaj koji stvara jedinstvo – vidimo na djelu u 15. poglavlju *Djela apostolskih*, na takozvanom Jeruzalemskom saboru. Problem je kako postići to da postignuta univerzalnost ne ugrozi jedinstvo Crkve. Duh Sveti ne ostvaruje uvijek jedinstvo iznenada, čudesnim i odlučnim zahvatima, kao na Pedesetnicu. On to čini također – i to u većini slučajeva – skrovitim radom, poštivanjem ljudskih ritmova i razlika, preko osoba i institucija, molitvom i susretljivošću. Na sinodalan način, rekli bismo danas. To se, naime, dogodilo na Jeruzalemskom saboru u vezi pitanja obvezâ Mojsijevog zakona koje treba nametnuti obraćenicima s poganstva. Njegovo rješenje naviješteno je cijeloj Crkvi poznatim riječima: „Zaključismo Duh Sveti i mi...“ (Dj 15, 28).

Sveti Augustin objašnjava jedinstvo koje izvodi Duh Sveti slikom koja je postala klasična: „Što je duša tijelu čovječjemu, to je Duh Sveti tijelu Kristovu koje je Crkva“ [1]. Ta nam slika pomaže shvatiti nešto važno. Duh Sveti ne odjelotvoruje jedinstvo Crkve izvana; ne ograničava se na to da nam zapovijedi da budemo ujedinjeni. On sâm je „veza jedinstva“. On je tvorac jedinstva Crkve.

Kao i uvijek, završavamo mišlju koja nam pomaže prijeći s Crkve kao cjeline na svakoga pojedinog od nas. Jedinstvo Crkve je jedinstvo među osobama i ne postiže se za radnim stolom, nego u životu. Svi želimo jedinstvo, svi ga želimo od sveg srca; ali ga je tako teško postići da su, i u braku i obitelji, zajednica i sklad među stvarima koje je najteže postići, a još više sačuvati.

Razlog je taj što, istina, svatko želi da dođe do jedinstva, ali na tragu vlastitog pogleda, ne misleći na to da onaj drugi možda ne misli isto o takvom gledanju na jedinstvo. Na taj način jedinstvo se naprosto samo udaljava. Jedinstvo Pedesetnice, po Duhu, postiže se kad nastojimo u središte

staviti Boga, a ne sebe same. I jedinstvo kršćana gradi se na taj način: ne čekajući da drugi dođu do nas tu gdje mi jesmo, nego koračajući zajedno ususret Kristu.

Molimo Duha Svetoga da nam pomogne da budemo oruđe jedinstva i mira.

[1] *Discorsi*, 267, 4.

U sklopu pozdrava talijanskim vjernicima

[...] Neka listopad, posvećen molitvi krunice, bude dragocjena prilika za prepoznavanje važnosti te tradicionalne marijanske molitve. Potičem sve da svaki dan molite krunicu, prepuštajući se s povjerenjem u Marijine ruke. Njoj, brižnoj majci, povjeravamo patnje i želju za mirom naroda koji trpe ratno ludilo, a posebno izmučenu Ukrajinu, Palestinu, Izrael, Mjanmar i Sudan.

Moj blagoslov svima!